

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè
instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi
divisorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. V. Quâ ratione actus Charitatis exercendi sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

mus. Aliquando per modum gaudij spes elici potest, v. i.
Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum
 Domini ibimus. Stantes erant pedes nostri in annis
 tuis Jerusalem.

Aliquando per modum admirationis dicendo: Quin
 dilecta tabernacula tua Domine virtutum. Bea-
 qui habitant in domo tua, Domine, in sæcula sae-
 lorum laudabunt te.

Ut autem hoc desiderium tanto vehementius excitetur
 ægro, proderit, si Sacerdos ei magnitudinem cœlestis beatu-
 tudinis paulò clarius demonstret, ostendendo, quod ibi Dei
 abstergat omnem lacrymam ab oculis Sanctorum, neque
 Ius amplius luctus & dolor sit reperiendus; quod inebriant
 sint ab ubertate domus Dei, & torrente voluptatis potaverint
 quod talia gaudia percepturi, quæ nec oculus vidit, nec au-
 ris audivit, nec in cor hominis descenderunt. Quæ ipsa po-
 serunt exemplis confirmari, v. g. illius, qui 200. annis eman-
 sit, putans se unico tantum cibo convivij cœlestis per qua-
 drantem interfuisse. Item illius, qui imaginari sibi non po-
 tens, quomodo coram Domino mille anni forent, sicut die
 hesterna, quæ præteriit, seductus ab aviculæ cantu 300. an-
 nis emanxit, uti Joan. Major in Spec. Exempl. V. cœl. glor.
 ex. 8. & 9. narrat. Ne verò tam facile omittat hæc desideria
 proderit ex Blosio c. 13. Monil. spirit. narrasse, quod B. Vo-
 go S. Brigittæ pro quodam Eremita oranti dixit, scilicet ea
 detineri in purgatorio desiderij, eò quod in morte perfectus
 desiderium perringendi ad præsentiam Dei, ejusque vi-
 tem non habuerit.

M E M B R U M . V.

Quâ ratione actus Charitatis exercendi sint
I. **A**d hanc exercendam peculiari studio excitari ægrum
 conabitur, ut dicere de ipso infirmo Christus in judicio
 possit: remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit me
 tum. Quem in fine primò ei motiva aliqua amoris pro-
 ponat, qualia sunt. 1. Bonitas illius; si ergo tantoperte di-
 lexit æger uxorem, vel liberos, vel alium hominem, su-
 et creaturam, quanto magis diligere oportet Deum, qui infi-

vies perfectiis hæc omnia continet : 2. Amor, quo prævenit nos ; cuius omnia indicia exhibuit perfectissimè, nam si esse semper velle cum alio, ei munera copiosa largiri, animam pro eo ponere, indicia sunt certissima amoris, quis non summum dicat auorem Christi, qui, ut esset semper nobiscum, SS. Eucharistiam instituit, qui se & omnia sua dedit, qui vitam pro nobis per tot cruciatus posuit : 3. Beneficia collata, maximè vocationis ad fidem, Justificationis, Redemptionis, Glorificationis; de quibus S. Augustinus quondam dixit : Domine, qui te non amat, quia creatus est, infernum meruit ; sed qui te non amat, quia redemptus est, meretur, ut novus pro eo infernus fiat. Uxor Tygronis, teste Xenophonte, noluit ad alium hominem oculos convertere, quād ad maritum, postquam audivit, quod maritus vitam pro ejus redemptione dare paratus esset ; quid faciet anima, quæ scit, Christum non obtulisse tantum, sed posuisse vitam pro ea? An non exclamabit cum S. Davide : Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo, Ps. 15. 4. Quia Deus est finis noster, & centrum, ac solus satiare potest Animæ desiderium. Hinc S. Augustinus l. 1. Confess. ait: Fecisti nos, Domine, ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te. O quām velociter & potenter res creatæ ad centrum tendunt suum ; quātò magis hoc fieri ab homine convenit : 5. Quia amor omnia levia facit. Hinc S. Jacobo 24. anni in laboribus & molestiis gravissimis consumpti videbantur dies pauci præ amoris multitudine. Sponsa quoq; Cant. 8. ait: Aquæ multæ (tribulationum) non poterunt extingue-re charitatem. 6. Exempla S. Pauli : Quis me separabit à charitate Dei? vivo autem jam non ego, vi-vit verò in me Christus, S. Franciscus assiduò dicebat ; Deus meus & omnia. Et quandoque in his verbis pón-derandis integras noctes consumebat. S. Augustinus dicebat, ego essem Deus, & tu Augustinus, vellem ego fieri Augustinus, ut tu Deus essem. S. Ignatius Martyr in corde SS. Iesu nomen

nomen insculptum habebat. Joannes Rusbrochius ita ardebat præ amore, ut arborem, sub qua sedebat, accenderet colore. Baptista Santius ex Societate Jesu dicebat, si censiret, se adhuc per unum diem vixit, adeoque adhuc vivum iri visione Dei, fore, ut præ nimio mærore morem uti in vita P. Balthasari Alvarez c. 17. refertur. B. Alevis tanto Dei amore flagrabat, ut, quoties ejus mentio siebū inflammaretur, ut in vultu etiam signa emicarent. B. Stanislaus ita diligebat Deum, ut quandoque linteo frigido cunctus refrigerari debuerint, uti utriusque vita testatur. S. Nicola nata in Picardia, ut suum erga Deum amorem refutatur, petivit instanter, ut posset fieri particeps Passionis Christi & SS. Martyrum, ut posset quasi fieri theatrum dolorum, unde factum, ut per 50. annos varijs morbis & cruciati torqueretur, singulis diebus inflabatur caro, & resedet cum maximo dolore: Quandoque per octo dies vehementissimè pungebatur in capite: stomachus saepè calores tantum sentiebat, ut ardore videretur: lectus videbatur clavis a spinis refertus: Festis diebus augebantur miris modis dolores; præterea saepè eosdem in corpore dolores per vicissitudinem sentiebat, quos S. Laurentius, S. Bartholomæus, & alii Martyres sentiebant. Quotidie tamen ad sacrum itabat, ob jicientibus autem, quod aliquando in itinere moritura respondit: Motiar, dummodo inter brachia dilectissimi Jesu.

II. Porro actus Charitatis per sequentes aspirationes possunt.

Quid mihi est in cœlo, & à te quid volui super terram? Defecit caro mea & cor meum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Diligam te Domine, fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Domine tu dixisti: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & extorcas

te tua, & ex totis viribus tuis. Da ergo Domine,
quod jubes, & jube, quod vis.

Quis mihi tribuat, ut perfectè diligam te Bonitas
infinita? quando occupabis cor meum totum? quan-
do totus ero tuus, sicut totum me tibi debeo?
Veni Sancte Spiritus, & tui in me amoris ignem
accende.

Domine Iesu, qui dixisti: Ignem veni mittere in
terram, & quid volo, nisi ut accendatur? accende,
quælo, hunc ignem in corde meo, & illud in cine-
rem ac favillas redige.

Domine JESU Christe, qui perpetuâ charitate
dilexisti me; quâ, cùm non essem, creâsti me; quâ,
cùm perditus essem, reparâsti me; quâ ad vitæ gra-
tiam resuscitâsti me; quâ te ipsum totum dedisti mi-
hi; adde, quæso, hoc beneficijs tuis, ut sine modo, &
purissimo amore diligam te nunc & in sempiter-
num: quia summum meum bonum es.

O mi amantissime Deus, utinam infinito amore
possem diligere te! quia summum, & maximum
meum bonum es.

O quâga gaudeo, mi Deus, quòd tu es, qui es, in-
finitè bonus & potens! O utinam homines accen-
dere possem amore tui!

O mi Deus, hanc unam ob causam rogo, ne in
infernum præcipites me; ne debeam ibi audire blas-
phemias conjectas in te.

O Domine, etsi in æternum projicere me velis à
conspicere tuo, ne desinam tamen amare te.
Jesu mi bone, sentiam amoris tui copiam, da mi-
hi per præsentiam, tuam videre gloriam.

Tua Jesu dilectio, grata mentis refectio, replens
sine fastidio, dans famem desiderio.

Qui

Qui te gustant, esuriunt: qui bibunt, adhuc
tiunt: desiderare nesciunt, nisi Jesum quem di-
gunt.

Quem tuus amor ebriat, novit quid Jesu-
piat: quam felix est, quem satiat, non est ultra, quod
cupiat.

O Jesu, desidero te millies: mi Jesu, quando
nies? me lætum quando facies? me de te quando
saties. Amor tuus continuus, mihi languor assidu-
us mihi fructus mellifluus est, & vita perpetua.

O Beatum incendium! O ardens desiderium! O
dulce refrigerium, amare Dei Filium.

Bonum mihi diligere Jesum, nil ultra queram
mihi prorsus deficere, ut illi queam vivere, &c.

M E M B R U M VI.

Quâ ratione actus Contritionis eliciendi sint.

LA dhanc ab ægro eliciendam parata habeat Operaria
motiva, quæ opportunè suggestar; qualia sunt peccatum,
infinita amabilitas Dei, incomprehensibilitas amoris
Dei, magnitudo beneficiorum, sanguis & passio Christi con-
culta, dolores, & mors Christo accessita per peccatum, Deus
& Christus vilissimæ voluptati postpositus. Porro actus con-
tritionis varijs modis eliciti possunt. 1. Ipsum dolorem ex-
cendo hoc modo. Ah mi Deus, pœnitet me ex tuo
corde, quod te summum meum bonum, quod super
omnia diligo, toties, & tam graviter offenderim. O
Deus! tu Dominus meus, & summus Benefactor
meus, quem super omnia diligo. O quam doleo, mihi
beneficijs tuis tam ingratum fuisse.

Pater, peccavi in cœlum, & coram te, & jam non
sum dignus nominari filius tuus.

Domine, peccavi: super numerum atque
multitudinem